

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115237105
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4115237105.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v spore žalobcu: I.M.I. AUTO plus, s. r. o., so sídlom Cabajská cesta 10/1560, Nitra, IČO: 45 555 711, zastúpený JUDr. Ivanom Jánošíkom, advokátom so sídlom Klincová 35, Bratislava, proti žalovaným: 1/ TEVY s.r.o., so sídlom Janka Kráľa 1039/51, Nitra, IČO: 36 560 600, zastúpený: NAGYOVÁ & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Farská 8, Nitra, IČO: 47 233 923, 2/ Ing. Y. U. TEVY, s miestom podnikania Janka Kráľa 82, Nitra, IČO: 32 757 816, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 20. januára 2020 č. k. 12C/701/2015-470, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému 1/ voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.
- III. Žalovanému 2/ voči žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) rozsudkom zo dňa 20.1.2020 zamietol žalobu, ktorou sa po jej poslednej úprave a pripustenej zmene žaloby žalobca domáhal voči žalovanému 1/ zaplata sumy 5 730,30 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 21.10.2015 do zaplata, voči žalovaným 1/ a 2/ sa žalobca domáhal zaplata sumy 11 028,53 eura s 5,0 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 1.3.2017 do zaplata s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Taktiež sa žalobca voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal zaplata sumy 12 444,42 eura s 5,0 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 1.2.2019 do zaplata s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Vec právne posúdil podľa § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), § 1 ods. 2, § 22 ods. 1, § 6 ods. 1, § 51 ods. 4 zák. č. 135/1961 Zb., o pozemkových komunikáciách, § 2 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke, § 162 ods. 1, 3 a § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“).

2. Návrh na prerušenie konania súd ako nedôvodný zamietol, pretože v čase rozhodovania súdu o tomto procesnom návrhu neboli splnené podmienky na prerušenie konania stanovené v ust. § 164 a § 162 CSP. Vec kvôli ktorej prerušenie konania navrhol žalovaný 1/, vedená na OS Nitra pod sp. zn. 9C/701/2015 bola totiž právoplatne skončená dňom 4.6.2019.

3. O náhrade trov prvoinstančného konania bolo súdom rozhodnuté za aplikácie ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 1/ a 2/ bola priznaná náhrada trov konania v plnej výške, ktorú náhradu je povinný zaplatiť žalobca, pretože žalovaní 1/ a 2/ mali v danom spore plný úspech. Súd nevezhliadol dôvod

pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ust. § 257 CSP, pretože pre takýto postup nevzhliadol žiadne výnimočné dôvody. O výške takto priznaných trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

4. S poukazom na vznesenú námietku premlčania žalovanou stranou súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 107 ods. 1, 2 OZ správne skonštatoval, že uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný. Plynutie subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je samostatné, pričom v danom prípade ku dňu podania žaloby na súde trojročná objektívna premlčacia doba ešte neuplynula. Pre začiatok plynutia tejto objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne aj došlo. Žalobca si v tomto prípade uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia iba za dva roky pred podaním žaloby, avšak nie od doby r. 2009, t. j. odkedy žalobca tvrdí, že žalovaní užívajú nehnuteľnosti nad rámec zriadeného vecného bremena.

5. V prípade žalovaného 2/ N.. Y. U. - O. súd prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu zaujal správny záver, z ktorého vyplýva, že takto označený subjekt nie je v danom spore pasívne vecne legitimovaný. Žalovaný 2/ ako fyzická osoba je zároveň aj konateľom žalovaného 1/ a ako jeho konateľ má právo vykonávať vecné bremeno prináležiace žalovanému 1/. Ako fyzickej osobe žalovanému 2/ právo výkonu vecného bremena prináleží z titulu funkcie konateľa a nielen z titulu uzavretej nájmovej zmluvy. Vzhľadom k tomu, že žalovaný 2/ je konateľom žalovaného 1/, zároveň je nájomcom žalovaného 1/, je obchodným partnerom žalovaného 1/, pričom jeho právo užívať cestu vo vlastníctve žalobcu je odvodené z oprávnenia žalovaného 1/. Právo vecného bremena v danom prípade prislúcha aj iným osobám ako je žalovaný 1/ a to najmä jeho obchodným partnerom, nájomcom, zamestnancom, zákazníkom a návštevníkom žalovaného 1/. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie nepovažoval žalovaného 2/ za pasívne vecne legitimovaný subjekt v tomto spore.

6. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby ohľadne vydania požadovaného bezdôvodného obohatenia prvoinštančný súd poukázal predovšetkým na skutočnosti zistené v konaní vedenom na OS Nitra pod sp. zn. 9C/701/2015, kde bolo preukázané, že žalovaný 1/ má zriadené právo vecného bremena užívania cesty ako právo prechodu a prejazdu cez parcely č. XXXX/XXX a XXXX/XXX k parcele č. XXXX/XXX. L. č. XXXX/XXX, ku ktorej je zriadené vecné bremeno sa nachádza ďalej ako parcela č. XXXX/XX, čo znamená, že ak sa chce žalovaný dostať k parcele č. XXXX/XX, ku ktorej má zriadené vecné bremeno, automaticky musí prejsť aj okolo parcely č. XXXX/XX, ku ktorej vecné bremeno zriadené nemá. V tejto súvislosti súd uviedol, že sporná cesta (parcely č. XXXX/XXX a parc. č. XXXX/XXX) kopíruje hranice pozemku parc. č. XXXX/XX a na nej postavenej stavby - nebytová budova označená súp. číslom XXXX. Ak má potom žalovaný 1/ právo prejsť k stavbe na parc. č. XXXX/XXX, nemožno mu uložiť, aby sa zdržal užívania spornej cesty na účely prechodu k parcele č. XXXX/XX, nakoľko by mu tým znemožnil aj prístup k parcele č. XXXX/XXX, keďže ide o totožného vlastníka. Žalovaný 1/ ako vlastník parcely č. XXXX/XX má právo vstúpiť na spornú cestu, pretože toto právo mu vyplýva z titulu vlastníctva parcely č. XXXX/XXX, ku ktorej parcele je zriadené vecné bremeno. Nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného 1/ ako aj žalobcu sa nachádzajú v priemyselnom areáli bývalého T. a sú využívané za účelom podnikateľskej činnosti. Tu sídli a vlastní nehnuteľnosti viac podnikateľských subjektov, ktoré cestu využívajú z dôvodu prístupu k svojej nehnuteľnosti, t. j. za účelom riadneho využívania nehnuteľnosti, ktorá im vlastnícky patrí. Z priloženej katastrálnej mapy vyplýva, že parcely č. XXXX/XXX a č. XXXX/XXX vedú od hlavnej miestnej komunikácie k nehnuteľnostiam žalovaného 1/ a ďalej už nepokračujú. Ide o cestu spájajúcu nehnuteľnosti v uzavretých priestoroch alebo objektoch s ostatnými pozemnými komunikáciami. Parcely č. XXXX/XXX a č. XXXX/XXX sú verejnou pozemnou účelovou komunikáciou podľa § 2 ods. 2 a § 22 ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. Uvedené potvrdzuje aj rozhodnutie MÚ Nitra o určení dopravného značenia pre túto účelovú komunikáciu. Na základe tohto rozhodnutia bolo určené použitie a umiestnenie trvalého dopravného značenia s textom: „vjazd povolený vozidlám I.M.I. AUTO plus s.r.o., TEVY s.r.o., H. X., návštevníkom s povolením správcu.“

7. Pokiaľ sa jedná o samotný výkon práva z vecného bremena, tu súd poukázal na judikatúru: R 14/88, 3Cdo/29/2009, 33Odo/29/2009, 33Odo/95/2005 a 33Cdo/973/2005, z ktorej je možné prijať ten záver, že zriadené vecné bremeno (v danom prípade u parciel č. XXXX/XXX a č. XXXX/XXX) sa vzťahuje aj na návštevníkov, obchodných partnerov, zamestnancov a zákazníkov žalovaného 1/, ako aj ďalších osôb, ktorých vjazd je nevyhnutný k prevádzkovaniu podnikania žalovaného 1/. V danom prípade nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného 1/ od začiatku slúžia k výkonu jeho podnikateľskej činnosti, a preto zriadené právo vecného bremena tak, ako to vyplýva z LV č. XXXX, ako aj samotného znenia

kúpnej zmluvy zo dňa 16.10.2009, nemožno v danom prípade vykladať doslovne. Nehnutelnosti vo vlastníctve žalovaného 1/ slúžia k jeho podnikaniu ako sklad a predajňa a navyše parcely, na ktorých sú postavené kopírujú hranicu spornej cesty, nie je logicky možné, aby žalovaný a ďalšie osoby z vecného bremena oprávnené cez spornú cestu iba prešli, či už pešo alebo motorovými vozidlami. Výkon podnikateľskej činnosti nie je možný bez toho, aby motorové vozidlo na spornej ceste na nevyhnutný čas zastavilo a stálo, nevyhnutný čas parkovalo a aby prebehla aj nevyhnutná manipulácia s tovarom za účelom riadnej realizácie podnikateľskej činnosti (vyskladnenie, naloženie a expedícia tovaru). Tieto činnosti sú v súlade aj s definíciou cesty ako pozemnej účelovej komunikácie v zmysle § 2 zák. č. 8/2009 Z. z. a takisto aj v súlade s ust. § 51 ods. 4 zák. č. 135/1961 Zb. Žalobca si bol vedomý toho, že spornú cestu kupuje aj so zriadeným právom vecného bremena, ktoré sa realizovalo v takom rozsahu ako doteraz, ešte aj pred odkúpením danej cesty žalobcom. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb., v jeho aktuálnom znení, premávku na pozemných komunikáciách upravujú osobitné predpisy; v ich medziach môže každý pozemné komunikácie užívať obvyklým spôsobom na účely, na ktoré sú určené, t. j. všeobecné užívanie sa vzťahuje na všetky pozemné komunikácie, medzi ktoré patria aj účelové komunikácie. Z uvedeného vyplýva, že aj na užívanie sporných komunikácií sa § 6 zák. č. 135/1961 Zb. vzťahuje.

8. Nie je sporné, že žalovaný 1/ je vlastníkom parc. č. XXXX/XXX, ku ktorej má zriadené vecné bremeno, pričom právo vecného bremena prechádza po celej šírke pozemkov zaťažených vecným bremenom popri parcele č. XXXX/XXX. Žiadať od neho, aby právom prechodu po ceste vedúcej k inej jeho nehnuteľnosti nevstupoval do budovy postavenej popri ceste iba z dôvodu, že k nej výslovne nemá zriadené právo vecného bremena je nevykonateľné, pretože by tým došlo k zmareniu existujúceho práva žalovaného 1/. Podstatné v tomto smere je to, že parcely č. XXXX/XXX a č. XXXX/XXX sú neverejnou účelovou komunikáciou, a preto sa môžu užívať aj žalovaným na účely, na ktoré sú určené (§ 6 ods. 1 cit. zák.) a to obvyklým spôsobom. Aj keď k týmto dvom parcelám nemá žalovaný zriadené právo vecného bremena s prístupom k jeho parcele č. XXXX/XXX, právo užívať parc. č. XXXX/XXX a č. XXXX/XXX mu vyplýva z osobitného zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách. Podľa § 2 zák. č. 8/2009 Z. z. sa cestnou premávkou pre účely tohto zákona rozumie užívanie diaľnic, ciest, miestnych komunikácií a účelových komunikácií vodičmi vozidiel a chodcami. Sporné nehnuteľnosti žalobcu sú účelovou komunikáciou a ako také podliehali a aj v súčasnosti podliehajú režimu zák. č. 8/2009 Z. z., upravujúceho pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, ich evidenciu, ako aj správne delikty súvisiace s porušením tohto zákona.

9. S prihliadnutím na tieto dôvody a citované zákonné ustanovenia súd prvej inštancie žalobu žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia ako nedôvodnú zamietol, pretože žalovaný 1/ má právo užívať cestu vo vlastníctve žalobcu (parc. č. XXXX/XXX a parc. č. XXXX/XXX) v rozsahu v akom ju užíva, pričom spornú cestu neužíva nad rozsah vecného bremena, ktoré mu k ceste prináleží. Keďže žalovaný 1/ sa žiadneho užívania spornej cesty bez právneho dôvodu nedopustil, potom žalobca nemá žiadny právny nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Predmetnú cestu žalovaný neužíva za účelom parkovania motorových vozidiel a skladovania materiálu.

10. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca navrhujúc odvolaciemu súdu, aby po oboznámení sa s vecou rozsudok OS Nitra zo dňa 20.1.2020 č. k. 12C/701/2015-470 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že žalobcovi bude priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Eventuálne navrhol pre prípad nezrušenia napadnutého rozsudku, aby odvolací súd predmetný rozsudok Okresného súdu Nitra zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie a žalovaných zaviazne k platobnej povinnosti a k povinnosti nahradiť žalobcovi náhradu trov konania. V súvislosti s podaným odvolaním žalobca poukázal na odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP.

11. Vlastnícke právo ako najzákladnejšie subjektívne právo je chránené priamo ústavou, ako aj celým právnym poriadkom (čl. 20 ods. 1, 4 Ústavy SR, § 123, § 124, § 128 ods. 2 a § 151n OZ). Pokiaľ ide o obmedzenie vlastníckeho práva zodpovedajúce vecnému bremenu, takéto právo nezakladá oprávnenému celý rozsah užívacieho práva k cudzej veci. Pokiaľ prvoinštančný súd dospel k záveru, že z obsahu vecného bremena práva prechodu a prejazdu je okrem prechodu pešo a prejazdu motorovými vozidlami cez pozemok vo vlastníctve žalobcu aj právo zastaviť a stáť, právo umiestňovať hnutelné veci žalovaných na pozemky vo vlastníctve žalobcu, takýto výklad právnej úpravy je v rozpore s ústavou

konformným výkladom citovaných ustanovení. S poukazom na uvedené mal preto súd prvej inštancie konanie prerušiť a požiadať NS SR o uplatnenie jeho výkladovej právomoci k otázke zásadného právneho významu. Táto otázka má potom znieť, či vzhľadom na požiadavku primeranosti, resp. obmedzenia vlastníckeho práva iba v nevyhnutnej miere podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR umožňuje ústavné konformný výklad vykladať obsah vecného bremena aj extenzívne (t. j. či jeho obsahom je aj zastavenie, státie, nakladanie a vykladanie tovaru) alebo reštriktívne, že jeho obsahom je iba prechod pešo a prejazd motorovými vozidlami bez zastavenia. Vecné bremeno tak ako je zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. B. svojím obsahom zodpovedá právu cesty cez príľahlý pozemok, tak ako to vymedzuje ust. § 151o ods. 3 OZ. Z výkladu tohto ust. je rovnako nesporné, že obsahom daného vecného bremena práva cesty je len a výlučne zriadenie prístupu pre vlastníka stavby, spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu cez pozemok povinného.

12. Žalovaný na pojednávaní nepoprel, že podniká, pričom nemá vybudovanú žiadnu nakladaciu (vykladaciu) rampu, čím preukázateľne nad rámec svojho oprávnenia realizuje svoje domnelé práva, ktoré odvodzuje od zriadeného vecného bremena. Žalovaný svojím konaním sám alebo prostredníctvom tretích osôb zneužíva svoje vlastníctvo na úkor žalobcu, pričom nad mieru primeranú pomerom obťažuje žalobcu s vážne ohrozuje aj výkon jeho práv. Vzhľadom na opakovaný výkon týchto činností žalovaným a jeho podnikateľský prospech, nie je možné podľa názoru žalobcu prihliadať na dočasnosť a tvrdiť, že rozsah obmedzenia práv nie je vážny, pretože k takémuto konaniu žalovaného dochádza opakovane a dlhodobo. Jedinými právnymi prostriedkami sa v tomto smere javí napr. uloženie povinnosti žalovanému, ktorá povinnosť bude spočívať v určení zákazu zastavenia žalovanému. Alternatívne môže ísť o určenie náhrady za takéto užívanie vlastníctva žalobcu, čo je aj vlastne predmet tohto konania. V tejto súvislosti bolo poukázané na Nález ÚS SR zo dňa 4.5.2010 sp. zn. III. ÚS/72/2010, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4.9.2013, sp. zn. 2S/2607/2012 a Nález ÚS SR z 2.11.2009 sp. zn. ÚS/2048/2009. Je nesporné, že žalovaný využíva majetok žalobcu na svoje podnikanie, z čoho mu plynie majetkový a iný prospech, pričom majetok žalovaného sa žiadnym spôsobom nezmenšuje, hoci by tomu tak bolo, keby za obdobné užívanie majetku žalobcu žalovaný riadne plnil. Uvedené je potom bezdôvodným obohatením podľa § 451 ods. 1 OZ.

13. Súd prvej inštancie nesprávne prevzal názor súdu vyslovený v konaní pod sp. zn. 9C/701/2015 v tom smere, že ust. § 6 ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. sa vzťahuje na všetky pozemné komunikácie, teda aj na účelové komunikácie. Z obsahu tohto zákona vyplýva, že účelové komunikácie sú zaradené iba v ust. § 22 tohto zákona. Súd prvej inštancie svojvoľne zamieňa legislatívne skratky s legálnymi pojmami, keď napr. pojem účelová komunikácia zamieňa s pojmom cesta. Cesta však nie je účelovou komunikáciou a účelová komunikácia nie je cestou (§ 1 ods. 2 písm. a/ a § 1 ods. 2 písm. d/ zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách). Účelovú komunikáciu si svojvoľne označil súd v napadnutom rozhodnutí za cestu a na tomto pochybení založil svoj právny názor, keď aplikoval na cestu všeobecné užívanie podľa § 6 ods. 1 cit. zák. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na právny názor rezultujúci z Nálezu ÚS SR zo dňa 7.3.2012 sp. zn. I. ÚS/1826/11.

14. Žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu uviedol, že žiada odvolací súd o potvrdenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, že mu bude priznaná v plnom rozsahu aj náhrada trov konania. Tvrdenia žalobcu z jeho odvolania vyplývajúce, že súd nesprávne zistil skutkový stav, že konanie má za následok inú vadu, ktorá mohla spôsobiť nesprávne rozhodnutie súdu vo veci a že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia veci, sú nesprávne a neobstoja. Dôvody na prerušenie konania v danom prípade podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP dané neboli. Žiadna právna norma nedefinuje, čo tvorí obsah vecného bremena práva prechodu. Súd prvej inštancie v tomto konaní vyslovil iba to, že žalovaný 1/ vykonáva predmetné vecné bremeno v súlade s jeho obsahom, a teda nie v rozpore a ani nad rámec zriadeného vecného bremena.

15. Pokiaľ ide o pozemné komunikácie, tento pojem je jasne definovaný v ust. § 2 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., podľa ktorého sa pozemné komunikácie podľa dopravného významu, určenia a technického vybavenia rozdeľujú na: a/ diaľnice, b/ cesty, c/ miestne komunikácie, d/ účelové komunikácie. Nakoľko v konaní bolo preukázané, že sporná cesta je účelová komunikácia, vzťahuje sa na ňu zákon o cestnej premávke č. 8/2009 Z. z.. Tento zákon nie je podriadený zákonom o pozemných komunikáciách č. 135/1961 Zb. V zákone č. 8/2019 Z. z. je jasne definovaný spôsob užívania aj účelových komunikácií. Neverejné účelové komunikácie môžu užívať v zmysle tohto zákona vlastníci a osoby, ktoré majú iné právo vyplývajúce z nájomných vzťahov alebo z vecného bremena. Žalovaný 1/ je oprávnený užívať

spornú neverejnú účelovú komunikáciu z titulu zriadeného vecného bremena v rozsahu a medziach zriadeného práva cesty cez parcely vo vlastníctve žalobcu, pričom pri ich užívaní je povinný sa riadiť aj príslušnými ustanoveniami zákona č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke.

16. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie v tejto veci bolo podané oprávneným subjektom (žalobcom) v zákonnej lehote pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd dospel k tomu záveru, že podané odvolanie žalobcu je nedôvodné, a preto rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. V danom prípade odvolací súd viazaný svojou zákonnou povinnosťou v rámci odvolacieho konania skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 389 ods. 1 CSP dospel k záveru, že odvolaním žalobcu napadnutý zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ako vecne správny odvolací súd potvrdil aj výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol zamietnutý návrh žalovaného 1/ a takisto aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvoinštančného konania.

19. Súd prvej inštancie v súvislosti s rozhodovaním o uplatnenom nároku žalobcu (v jeho naposledy pripustenej verzii) v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý pri dodržaní myšlienkového postupu hodnotenia dôkazov podľa § 191 ods. 1 CSP, t. j. jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, následne aj správne posúdil podľa ním odcitovaných ustanovení procesného predpisu (CSP) všeobecného hmotnoprávneho predpisu (OZ) ako aj ustanovení špeciálnych právnych predpisov (zákon o pozemných komunikáciách a zákon o cestnej premávke). S prihliadnutím na uvedené odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

20. Na margo správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že sa plne stotožňuje s konštatovaním prvoinštančného súdu v tom smere, že zriadenie vecného bremena tak, ako je to uvedené v kúpnej zmluve zo dňa 16.10.2009 a následne aj vo výpise z LV č. XXXX, nie je možné vzhľadom na špecifiká tejto prejednávanej veci brať (vykladať) doslovne. Nehnuteľnosti tvoriace predmet vlastníctva žalovaného 1/ od začiatku jeho podnikania slúžia podnikateľskej činnosti tohto subjektu ako sklad a predajňa. Parcely na ktorých sú postavené predmetné nehnuteľnosti navyše kopírujú hranicu spornej cesty umiestnenej na parcelách č. XXXX/XXX a č. XXXX/XXX, ktoré sú vlastníctvom žalobcu. Sporná cesta je jedinou možnou alternatívou prístupu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného 1/ ako aj ďalších podnikateľských subjektov (TEVY s.r.o. a ABAB X.) za účelom výkonu ich podnikateľskej činnosti. Práve z tohto dôvodu došlo k zriadeniu vecného bremena v prospech žalovaného 1/, jeho návštevníkov, obchodných partnerov a zamestnancov či už motorovými vozidlami alebo pešo. Samotný charakter podnikateľskej činnosti žalovaného 1/ nie je možný bez toho, aby motorové vozidlá iba jednoducho a bez zástavky cez spornú cestu prešli, pričom počas skutočne nevyhnutnej doby je potrebné vykonať buď nákladku alebo vykládku tých komodít, s ktorými žalovaný 1/ podniká. Z hľadiska

kvalifikácie danej spornej cesty v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., je potrebné pozemné komunikácie rozdeliť podľa ich dopravného významu na diaľnice, cesty, miestne komunikácie a účelové komunikácie. V tejto súvislosti zasa zákon č. 8/2008 Z. z., v § 2 konštatuje, že cestnou premávkou na účely tohto zákona sa rozumie užívanie diaľnic, ciest, miestnych komunikácií a účelových komunikácií vodičmi motorových vozidiel a chodcami. Cesta umiestnená na parcelách č. XXXX/XXX a XXXX/XXX má potom, s poukazom na ust. § 22 ods. 1 a § 2 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb., charakter neverejnej účelovej komunikácie. Vzhľadom k tomu, že sporná cesta je účelovou komunikáciou, podlieha režimu zák. č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke. Vychádzajúc z toho, že neverejné účelové komunikácie umožňuje zákon užívať iba vlastníkom a iným oprávneným osobám napr. zo zriadeného vecného bremena, ako je to v prípade žalovaného 1/, tejto subjekt je oprávnený užívať nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu v rozsahu zriadeného vecného bremena a zároveň musí dodržiavať aj predpisy zákona o cestnej premávke.

21. O náhrade trov odvolacieho konania v prípade obidvoch žalovaných rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalovanému 1/ odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pretože tieto trov si uplatnila v rámci písomného vyjadrenia k odvolaniu jeho právna zástupkyňa a žalovaný 1/ mal v odvolacom konaní plný úspech.

Žalovanému 2/ odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne odvolacie trovy nevznikli. Žalovaný 2/ nebol v tomto konaní (prvoinštančnom a ani odvolacom) zastúpený advokátom. O výške priznaného nároku na náhradu trov konania pre žalovaného 1/ rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

22. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).